

Foto: Kalmar

Kunoy og Haraldssund fyrr uttan samband, nú

Bilur í hvørjum túni

Hósdagin var hátíðardagur í Kunoy, í sambandi við, at bygdirnar Haraldssund og Kunoy nú hava fingið vegasamband við meginokið í Norðoyggjum.

Nú stendur bilur í hvørjum túni í Kunoy og Haraldssundi. Bygdarmyndin er broytt. Um hetta prýðir bygdarmyndina ella ikki, kunnu vera ymiskar meiningar, men sannroynd er tað. Eitt úrslit av, at hesar báðar bygdirnar, sum ikki hava havt vegasamband við aðrar, nú við vegasambandi, bergholi og byrging um sundið eru knýttar um meginlandinum í Norðoyggjum.

Í hesum sambandi skipaði Kunoyar bygdarráð fyrri hátíðarhaldið hósdagin fyrri bygdarfólkinum og gestum aðra staðni frá. Landsstýrið var nærum fullmannað og sum vitu-ligt er, vóru fólk frá landsverkfrøðingsstovninum við umframt mong onnur.

Við bergholsmunnan börðu landsstýrismaðurin Lasse Klein og bygdarráðsformaðurin í Kunoy, Heini O. Heinesen fram røður.

— Hetta er størsti dagur í Kunoyar søgu. Føroyar

eru vorðnar eina heila oyggj stórra, segði Heini O. Heinesen og tað fegnadist bygdarráðsformaðurin um. Hann helt, at hetta var í tokum tíma og bygdirnar á Kunoyinni fingi fast samband og vónaði, at hetta samband fór at hava við sær stóra menning fyrri bygdirnar. Heini takkaði øllum, sum høvdu verið við í arbeiðinum og legði aftrat, at arbeiðið hevði gingið avbera væl. Hetta er eitt met í føroyskari bergholsgerð, segði hann.

Ein liður í samferðsluúbyggingini

— Dreymurin um fast samband hjá Kunoy og Haraldssundi er vorðin veruleiki og er hetta ein liður í samferðsluúbyggingini, sum hendan samgongan hevur sett sær, segði Lasse Klein, landsstýrismaðurin vónaði, at hetta fór at geva hesum báðum

bygðunum samstarvsmøguleikar við aðrar sum tær ikki aður hava havt og at gagn verður úr teimum enn økendu møguleikunum sum hetta samband gevur.

Ætlan frá 1929

Eftir áheitan frá sòk-arstýrinum í Kunoy til Løgtingið í 1929 var litið amtsingeniør Hans Olavus Jacobsen upp í hendi at gera eina kostnaðarmeting fyrri vegagerð millum Kunoyar bygd og Haraldssund. Hann metti at vegurin fór at verða um 10 km til longdar og kostnaðurin í minsta lagi 15 kr.

Nakrir av bergholsarbeiðarunum avmyndaðir í maskinhøllini. Aftan fyrri teir sæst borivognurin.

meturin, og vóru hetta nógvir pengar tá á døgum.

Í fimti- og sekstiárunum var málið aftur reist nakrar ferðir av Kunoyar kommunu, uttan at nakað spurdist burtúr.

Í sjevtiárunum gerst tunnilygging so mikið framkomin, at menn at álvara fara at hugsa um henda møguleika, og í 1979 verður so smátt farið undir at gera veg suður móti tunnilmunnanum í Hjarðardali.

Nú tunnil er komin gjøgnum Galvsskorarfjall og við fæstum sambandi um Haraldssund, eru triggjar tær størstu oyggjarnar í Norðoyggjum — t.e. 70% av økinum og 95% av fólkatálinum — bundin saman.

Bygðin í veitslu

Eftir hátíðarhaldið varð farið oman í Kunoyar bygd, sum var veitsluskyrdd. Borðreitt var við restum kjöti og øllum tí, sum ahrtíl hoyrir. Fólk gingið hús úr húsi, og blískapurin var stórir. Um kvöldið varð skipað fyrri føroyskum dans í bygðhúsinum.

Kunoyar bygd hevur nevnliga eisini fingið eitt bygðarhús. Bygt er uppi frystigoymsluna og loftið innrættað. Hólið er so mikið stórt, at borðreiðast kann fyrri meira enn 100 fólkom.

